

ORDFÖRANDE BREV 01 / 2021

Det första året i det nya årtiondet blev knappast som någon av oss tänkt det. Men det blev åtminstone en tankeställare.

Då vi för ett år sedan såg med tillförsikt och höga förväntningar framemot ett nytt årtionde kunde vi inte ana vad som väntade runt hörnet. Året började tufft och på våren hoppades vi att hösten skulle bli bättre, men så blev det tyvärr inte och nu är vi åter i samma situation. Detta innebär att vi har ett år med en annorlunda marthaverksamhet bakom oss och att se tillbaka på det gångna året, ett år som inget annat tidigare, väcker många tankar. Det har varit en tid som stämplat av oro men även längtan och hopp och som har medfört att vi hittat nya sätt att umgås. Kanske denna tid har gjort oss mera kreativa och hoppeligen fått oss att hitta nya sysselsättnings- former, då såväl mindre som större saker förändrats i vår vardag och inneburit stor omläggning av våra sociala kontakter.

Visa av erfarenhet vet vi att människan brukar vara en glömsk varelse, men nu får vi hoppas att orden ”bryr sig om” och vår förmåga till både empati gentemot våra medmänniskor och tacksamhet för allt det goda vi har, finns i våra tankar länge.

Vi måste tyvärr ännu vänta på att umgänget återgår till det normala, men nu finns det åtminstone ett nytt hopp, om att småningom åter kunna börja umgås. Hoppas att vaccinet nu betyder början på slutet av en smärtsam tid i vår historia.

Nu har vi blicken mot en ljus vår och sommar som kommer med nya möjligheter och många roliga möten snart.

Till dess ta hand om er och era kära och uppskatta det fina i varje stund, eftersom varje stund är dyrbar.

Marianne